

Î N C H E I E R E

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Drangoi Nichita, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ivanschi Vladimir împotriva lui Drangoi Nichita privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Drangoi Nichita și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 15 aprilie 2015,

c o n s t a t ă

La 07 octombrie 2014, Ivanschi Vladimir s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Drangoi Nichita privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 13.03.2014 i-a împrumutat pârâtului suma de 2000 euro, până la data de 01.07.2014, fapt confirmat prin recipisa din 13.03.2014.

În termenul de scadență pârâtul nu și-a executat obligațiunea asumată și nu a restituit împrumutul.

Solicită reclamantul, încasarea din contul lui Drangoi Nichita în beneficiul său a împrumutului în sumă de 2000 euro, sumei de 65,75 euro cu titlu de dobândă de întârziere, sumei de 4000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și sumei de 1146,51 lei pentru achitarea taxei de stat.

Ulterior, reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitând încasarea de la Drangoi Nichita a sumei de 2000 euro cu titlu de împrumut, sumei de 180,45 euro cu titlu de dobândă de întârziere, compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 4000 lei pentru asistența juridică și în sumă de 1146,51 lei pentru taxa de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 15 aprilie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind încasat din contul lui Drangoi Nichita în beneficiul lui Ivanschii Vladimir suma în lei moldovenești echivalentă cu valoarea a 2000 euro conform cursului valutar stabilit de BNM la data executării hotărârii, suma de 180,45 euro conform cursului valutar stabilit de BNM la data executării hotărârii, cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 4000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică și suma de 1220,99 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat, iar în total suma de 2180,45 euro și suma de 5220,99 lei. S-a încasat de la Drangoi Nichita în beneficiul statului suma de 43,65 lei, cu titlu de cheltuieli poștale suportate de instanța de judecată în prezenta pricină civilă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Drangoi Nichita, a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Drangoi Nichita și s-a menținut hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 15 aprilie 2015.

La 02 august 2016, Drangoi Nichita a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată, considerând-o neîntemeiată și ilegală.

Astfel, susține recurentul că, nu a primit careva citații prin care să fie înștiințat despre locul, data și ora ședinței de judecată, iar referirea instanței de apel precum că, a fost legal înștiințat prin avizul de recepție, nu corespunde realității, deoarece, nu locuiește pe adresa indicată, apartamentul fiind înstrăinat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Drangoi Nichita, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată

de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Drangoi Nichita este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Drangoi Nichita, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Drangoi Nichita, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî